

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Første Afdeling)

13. juni 2017¹

»EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver tre dåser — tidligere design — ugyldighedsgrund — individuel karakter — anderledes helhedsindtryk — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 — samling af artikler, der udgør en enkelt genstand — rækkevidde af beskrivelsen af et registreret EF-design — begrundelsespligt — udskiftning af en part i sagen«

I sag T-9/15,

Ball Beverage Packaging Europe Ltd, Luton (Det Forenede Kongerige), ved advokat A. Renck, som har fået tilladelse til at indtræde i sagen i stedet for Ball Europe GmbH,

sagsøger,

mod

Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO), ved S. Hanne, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten,

Crown Hellas Can SA, Athen (Grækenland), ved solicitors N. Coulson og J. Koepp,

angående en påstand om annulation af afgørelse truffet den 8. september 2014 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1408/2012-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Crown Hellas Can og Ball Europe,

har

RETTEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, H. Kanninen, og dommerne E. Buttigieg (refererende dommer) og L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín,

justitssekretær: fuldmægtig A. Lamote,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 9. januar 2015,

under henvisning til svarskriftet fra EUIPO, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 20. april 2015,

¹ — Processprog: tysk.

under henvisning til intervenientens svarskrift, som blev indleveret til Rettens Justitskontor den 16. april 2015,

under henvisning til replikken, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 10. juli 2015,

under henvisning til duplikken, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 14. oktober 2015,

under henvisning til anmodningen om udskiftning i henhold til artikel 174 i Rettens procesreglement, som af sagsøgeren blev indleveret til Rettens Justitskontor den 27. oktober 2016, og EUIPO og Ball Europes indlæg indgivet til Rettens Justitskontor hhv. den 2. og den 18. november 2016,

under henvisning til artikel 174 og artikel 176, stk. 3 og 5, i procesreglementet,

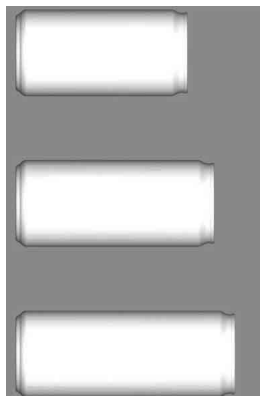
efter retsmødet den 28. oktober 2016,

afsagt følgende

Dom

Twistens baggrund

- 1 Ball Europe GmbH er indehaver af det under nr. 2309900006 registrerede EF-design, der blev registreret den 24. september 2004, for »dåser [til drikkevarer]«. Det anfægtede design er gengivet som følger:

- 2 I forbindelse med ansøgningen om registrering af det anfægtede design ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) påberåbte Ball Europe sig prioritet i forhold til to tyske design af hhv. 27. marts 2004 og af 27. april 2004.
- 3 Anmodningen om registrering af det anfægtede design blev afgivet på tysk, og Ball Europe angav engelsk som andet sprog i overensstemmelse med artikel 98, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT 2002, L 3, s. 1).
- 4 I den del af den officielle registreringsansøgningsformular, der var beregnet til at beskrive det design, der søgtes registreret, indsatte Ball Europe følgende tekst på engelsk:

»Group of cans for drink, all having a sleek but high appearance with reduced neck, preferably made of thin sheet metal, especially for filling volumes of 250 ml, 300 ml or 330 ml, respectively.« (Gruppe af dåser til drikkevarer, der har et rent, men højt udseendemed en indsnævret hals og helst udfærdiget i tyndt plademetal, og som specielt er til mængder af henholdsvis 250 ml, 300 ml og 330 ml)

- 5 Den 14. februar 2011 indgav intervenienten, Crown Hellas Can SA, en begæring til EUIPO om, at det anfægtede design blev erklæret ugyldigt. Intervenienten påberåbte sig artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002 som ugyldighedsgrund, for så vidt som det anfægtede design ikke var nyt som omhandlet i forordningens artikel 5 og ikke havde nogen individuel karakter som omhandlet i forordningens artikel 6.
- 6 Intervenienten gjorde bl.a. gældende, at det anfægtede design var identisk med de tre dåser, der er gengivet nedenfor, der var gjort offentligt tilgængeligt inden prioritetsdagen for det anfægtede design.

- 7 Ved afgørelse af 8. juni 2012 afslog ugyldighedsafdelingen begæringen om, at det anfægtede design blev erklæret ugyldigt, med den begrundelse, at sidstnævnte var tilstrækkeligt nyt og havde individuel karakter.
- 8 Den 30. juli 2012 påklagede intervenienten ugyldighedsafdelingens afgørelse i henhold til artikel 55-60 i forordning nr. 6/2002.

- 9 Ved afgørelse af 8. september 2014 (herefter den »anfægtede afgørelse«) annullerede Tredje Appellkammer ved EUIPO ugyldighedsafdelingens afgørelse og erklærede det anfægtede design ugyldigt med den begrundelse, at det ikke havde nogen individuel karakter i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 6 i forordning nr. 6/2002. Appellkammeret tog ikke stilling til, om det nævnte design var nyt.
- 10 Appellkammeret undersøgte genstanden for det anfægtede designs beskyttelse og konkluderede, at denne bestod i gengivelsen af en individuel dåse, der blev vist i tre forskellige størrelser. Idet appellkammeret støttede sig på artikel 98, stk. 1, i forordning nr. 6/2002, nægtede det at tage hensyn til den engelsksprogede beskrivelse af det anfægtede design, der var indeholdt i registreringsansøgningen, med den begrundelse, at den nævnte beskrivelse ikke var indgivet på samme sprog som det, Ball Europe havde valgt i ansøgningen.
- 11 Derudover konkluderede appellkammeret i forbindelse med bedømmelsen af det anfægtede designs individuelle karakter i det væsentlige, at forskellene mellem det anfægtede design og de tidligere design var uvæsentlige og uden betydning for det helhedsindtryk, der dannes hos den informerede bruger, der i den foreliggende sag var blevet defineret som en person, der inden for drikkevarerindustrien har ansvaret for aftapning.

Parternes påstande

- 12 Ball Europe har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
 - EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 13 EUIPO har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Ball Europe tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 14 Intervenienten har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse stadfæstes.
 - Ball Europe tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med dette søgsmål, sagen for ugyldighedsafdelingen og sagen for appellkammeret.

Retlige bemærkninger

- 15 Efter at parterne er blevet hørt, skal der gives Ball Beverage Packaging Europe Ltd tilladelse til at indtræde i stedet for Ball Europe under anvendelse af artikel 176, stk. 3, i Rettens procesreglement.
- 16 I henhold til procesreglementets artikel 176, stk. 5, skal det ligeledes bemærkes, at hvis anmodningen om udskiftning tages til følge, skal erhververen acceptere tvisten i den tilstand, hvori den befinder sig ved udskiftningen. Den pågældende er bundet af de processkrifter, der er indgivet af den part, i hvis sted vedkommende indtræder.

- 17 Sagsøgeren, Ball Beverage Packaging Europe, har gjort to anbringender gældende til støtte for søgsmålet, idet det ene vedrører tilsidesættelse af artikel 62, første punktum, i forordning nr. 6/2002 om begrundelsespligten og det andet tilsidesættelse af den nævnte forordnings artikel 25, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 6.
- 18 Efter et spørgsmål fra Retten under retsmødet har sagsøgeren gjort gældende, at der i stævningens punkt 21 ligeledes implicit var anført et tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar, for så vidt som appelkammeret burde have givet sagsøgeren mulighed for at tage stilling til spørgsmålet om fastsættelsen af genstanden for det anfægtede designs beskyttelse, hvilket er et spørgsmål, som blev behandlet for første gang i den anfægtede afgørelse. EUIPO og intervenienten har bestridt, at det omtalte punkt indeholder et selvstændigt anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar, og har gjort gældende, at de, for så vidt som de ikke opfattede punktet på denne måde, ikke kunne fremsætte deres bemærkninger til det angivelige anbringende.
- 19 I henhold til artikel 44, stk. 1, litra c), i Rettens procesreglement af 2. maj 1991 skal stævningen indeholde søgsmålets genstand og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.
- 20 Det følger af retspraksis, at den korte fremstilling af søgsmålsgrundene skal være så klar og præcis, at den sagsøgte får mulighed for at tilrettelægge sit forsvar, og at Retten kan træffe afgørelse i sagen, i givet fald uden at måtte indhente yderligere oplysninger (jf. dom af 13.6.2012, *Insula mod Kommissionen*, T-246/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:287, præmis 221 og den deri nævnte retspraksis). Heraf følger det, at betydningen og rækkevidden af et anbringende til støtte for et søgsmål entydigt skal fremgå af stævningen (dom af 13.6.2012, *Insula mod Kommissionen*, T-246/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:287, præmis 262).
- 21 I den foreliggende sag har sagsøgeren i stævningen åbenlyst gjort de to anbringender gældende, der er præsenteret i præmis 17 ovenfor. Det skal desuden bemærkes, at sagsøgeren i punkt 21 i stævningen har foreholdt appelkammeret, at dette ændrede genstanden for det anfægtede designs beskyttelse »på trods af, at der slet ikke [var] blevet anmodet om at tage stilling til dette emne«. I øvrigt konkluderede sagsøgeren i punkt 19 i stævningen, at appelkammerets bemærkninger om, at det anfægtede design ikke kan registreres på grundlag af artikel 3, litra a), i forordning nr. 6/2002, er uvirksomme, for så vidt som parterne ikke har kunnet tage stilling til denne problemstilling, som det kræves i artikel 62, andet punktum, i forordning nr. 6/2002. Imidlertid kan det ikke på grundlag af disse anbringender konkluderes, at sagsøgeren har fremsat et selvstændigt anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar. Dette anbringende er hverken blevet gjort udtrykkeligt gældende, således som sagsøgeren har medgivet under retsmødet, eller blevet tilstrækkeligt udviklet. Hverken stævningens struktur og de overskrifter, der er anvendt heri, eller den del af stævningen, der har overskriften »Sammenfatning af anbringenderne til støtte for søgsmålet«, eller resten af dens indhold viser, at sagsøgeren har gjort et selvstændigt anbringende gældende om tilsidesættelse af dennes ret til forsvar. Det skal navnlig bemærkes, at punkt 19 og 21 i stævningen er placeret under overskriften »Obiter dictum vedrørende artikel 3, litra a), i forordning [nr. 6/2002]«, og at der af indholdet af den del af stævningen, der er placeret under denne overskrift, klart fremgår to argumenter, idet det ene vedrører den omstændighed, at appelkammerets bemærkninger om, hvorvidt det anfægtede design kan registreres, er uvirksomme, og det andet vedrører den omstændighed, at appelkammeret på fejlagtig vis definerede genstanden for det nævnte designs beskyttelse. I øvrigt har hverken EUIPO eller intervenienten opfattet, at de ovenfor nævnte påstande, som er indeholdt i punkt 19 og 21 i stævningen, skulle indeholde et anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar, således at disse parter slet ikke har forholdt sig hertil i deres skriftlige indlæg.
- 22 Under disse omstændigheder må det konkluderes, at det anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar, der angiveligt er fremsat i stævningen, ikke opfylder kravene i artikel 44, stk. 1, litra c), i procesreglementet af 2. maj 1991, som denne bestemmelse er fortolket i retspraksis, således at anbringendet skal afvises.

Anbringendet vedrørende tilsidesættelse af artikel 62, første punktum, i forordning nr. 6/2002

- 23 Sagsøgeren har gjort gældende, at appelkammerets konstatering i den anfægtede afgørelses punkt 34, hvorefter den informerede bruger kender til de sædvanlige rumindhold for dåser til drikkevarer og ikke tillægger de hermed forbundne størrelsesforskelle nogen betydning, er behæftet med en begrundelsesmangel, eftersom der ikke er anført nogen grunde til støtte herfor. Ifølge sagsøgeren var denne konstatering afgørende for indholdet af den anfægtede afgørelse, fordi den foranledigede appelkammeret til at erklære det anfægtede design ugyldigt og følgelig udgør den manglende begrundelse i denne forbindelse en tilsidesættelse af begrundelsespligten som fastsat i artikel 62, første punktum, i forordning nr. 6/2002.
- 24 Under retsmødet kritiserede sagsøgeren også appelkammeret for ikke at have »taget hensyn« til en artikel fra et specialtidsskrift og andre dokumenter, der blev fremlagt under den administrative procedure, der viste den betydning, som den informerede bruger tillagde størrelsesforskellene på dåser til drikkevarer. Den manglende »hensyntagen« til disse beviser udgør ligeledes en begrundelsesmangel.
- 25 EUIPO og intervenienten har bestridt, at nærværende anbringende skulle være velbegrundet.
- 26 Det skal bemærkes, at EUIPO's afgørelser i henhold til artikel 62, første punktum, i forordning nr. 6/2002 skal begrundes. Denne begrundelsespligt har samme rækkevidde som den, der følger af artikel 296 TEUF, hvorefter ophavsmandens begrundelse af en retsakt skal fremgå klart og utvetydigt og med det dobbelte formål, dels at de berørte personer kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning med henblik på at forsvare deres rettigheder, dels at Unionens retsinstanser kan efterprøve afgørelsens lovlighed. Det kan dog ikke kræves, at appelkamrene foretager en udtømmende gennemgang af hvert enkelt af de for kamrene af parterne fremførte argumenter. Begrundelsen kan således fremgå indirekte, forudsat at de berørte gennem den får kendskab til begrundelsen for, at de pågældende foranstaltninger er truffet, og at den kompetente ret råder over de til udøvelse af sin prøvelsesret nødvendige oplysninger (dom af 25.4.2013, Bell & Ross mod KHIM – KIN (Urkasse på armbåndsur), T-80/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:214, præmis 37, og af 18.11.2015, Liu mod KHIM – DSN Marketing (hylster til bærbar computer), T-813/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:868, præmis 15).
- 27 Det bemærkes desuden, at begrundelsespligten udgør et væsentligt formkrav, som bør adskilles fra begrundelsens materielle indhold, der henhører under spørgsmålet om lovligheden af den anfægtede retsakt. En afgørelses begrundelse består nemlig i formelt at udtrykke de grunde, som afgørelsen er baseret på. Hvis disse grunde er behæftet med fejl, vil de påvirke afgørelsens materielle lovlighed, men ikke dens begrundelse, idet denne kan være tilstrækkelig, selv om den angiver fejlagtige grunde (jf. dom af 25.4.2013, Urkasse på armbåndsur, T-80/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:214, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).
- 28 I den foreliggende sag har appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 34 i forbindelse med vurderingen af det helhedsindtryk, som det anfægtede design giver en informeret bruger, som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 6/2002, angivet følgende:
- »De forskelle i proportionerne, som indehaveren har påberåbt sig, opfattes ikke. Forholdet mellem højden og bredden synes at være omtrent identisk med hensyn til de design, de sammenlignes med. Selv hvis den informerede bruger opfattede forskelle i proportionerne, ville disse ikke have nogen følger for helhedsindtrykket. Selv præsentationen af det anfægtede [design] i tre forskellige størrelser begrundet ikke en relevant forskel. Den informerede bruger kender til de sædvanlige rumindhold af dåser til drikkevarer og tillægger ikke med hensyn til helhedsindtrykket de hermed forbundne størrelsesforskelle nogen betydning.«
- 29 De bemærkninger, der er anført i sidste sætning i den anfægtede afgørelses punkt 34 og også læst i forbindelse med denne afgørelse, er ikke behæftet med en begrundelsesmangel.

- 30 I den anfægtede afgørelses punkt 25 definerede appelkammeret nemlig den informerede bruger som en person, der inden for drikkevarerindustrien havde ansvaret for aftapning af drikkevarer og som holdt sig underrettet om relevante tilbud bl.a. ved hjælp af specialtidsskrifter.
- 31 I den anfægtede afgørelses punkt 27 konstaterede appelkammeret, at rumindholdet af dåser til drikkevarer almindeligvis ikke overskred 500 ml, at dette rumindhold svarede til de rumindhold, der sædvanligvis benyttes i handelen af drikkevarer, og at det nævnte rumindhold havde indflydelse på dåsernes størrelse.
- 32 Endelig præciserede appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 37, at hverken de konkrete dimensioner eller rumindholdet kunne udledes af det anfægtede design, og at det – med hensyn til vurderingen af den individuelle karakter – alene var det helhedsindtryk, som de design, der skulle sammenlignes, fremkaldte, der var relevant.
- 33 I betragtning, for det første, af konstateringen om standardiseringen for så vidt angår rumindholdet af dåser til drikkevarer, for det andet, udsagnet om, at rumindholdet har indflydelse på dåsernes størrelse, for det tredje, udsagnet om, at den informerede bruger i den foreliggende sag er blevet defineret som værende en aftapper og, for det fjerde, konstateringerne om, at hverken de konkrete dimensioner eller rumindholdet kan udledes af det anfægtede design, og ifølge hvilken alene helhedsindtrykket er relevant, har appelkammerets erklæring i sidste sætning i den anfægtede afgørelses punkt 34, ifølge hvilken den informerede bruger kender til de sædvanlige rumindhold for dåser til drikkevarer og ikke med hensyn til helhedsindtrykket tillægger de hermed forbundne størrelsesforskelle nogen betydning, en retligt fyldestgørende begrundelse.
- 34 I modsætning til hvad sagsøgeren har hævdet, var bemærkningerne i den anfægtede afgørelses punkt 34 i øvrigt generelle og var ikke afgørende for den konklusion, som appelkammeret nåede frem til. Denne konklusion var baseret på konstateringen om, at det helhedsindtryk, som det anfægtede design fremkaldte hos den informerede bruger, ikke var forskelligt fra det helhedsindtryk, som tidligere design fremkaldte hos den samme bruger, idet appelkammeret først konstaterede bl.a., at de forskelle i udformningen af dåsernes hals og bund var ubetydelige (den anfægtede afgørelses punkt 33), at de forskellige proportioner, som sagsøgeren påberåbte sig, ikke kunne opfattes, at forholdet mellem højden og bredden syntes at være omtrent identisk (den anfægtede afgørelses punkt 34), og at hverken de konkrete dimensioner eller rumindholdet kunne udledes af det anfægtede design (den anfægtede afgørelses punkt 37).
- 35 For så vidt som sagsøgeren også har gjort gældende, at bemærkningerne i den anfægtede afgørelses punkt 34 er fejlagtige, skal det bemærkes, at dette klagepunkt ikke vedrører begrundelsen, men sagens realitet, og vil blive undersøgt i forbindelse med bedømmelsen af det andet anbringende.
- 36 Endelig skal sagsøgerens under retsmødet fremførte klagepunkt om appelkammerets manglende »hensyntagen« til en række dokumenter, der blev fremlagt under den administrative procedure (jf. præmis 24 ovenfor), forkastes. Hvad angår den artikel i specialtidsskriftet, som sagsøgeren i tilstrækkelig grad har identificeret i sin argumentation, må det nemlig konstateres, at appelkammeret udtrykkeligt henviser til denne artikel i den anfægtede afgørelses punkt 6, andet led, i forbindelse med angivelsen af sagsøgerens argumenter under den administrative procedure. For så vidt som den nævnte artikel tilsigtede at understrege forskellen i diameter på den dåse, som var »sleek« (»som havde rene linjer«), der blev introduceret på markedet af sagsøgeren, og de allerede eksisterende dåser, var yderligere bemærkninger vedrørende denne artikel ikke nødvendige med henblik på begrundelsen af den anfægtede afgørelse, bl.a. i betragtning af konstateringen i den nævnte afgørelses punkt 34 om, at forskellene i proportionerne mellem de sammenlignede design ikke kunne opfattes, og konstateringen i afgørelsens punkt 37 om, at hverken de konkrete dimensioner eller rumindholdet kunne udledes af det anfægtede design.
- 37 På grundlag af ovennævnte overvejelser skal nærværende anbringende følgelig forkastes som ugrundet.

Anbringendet om tilsidesættelse af bestemmelserne i artikel 25, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 6 i forordning nr. 6/2002

- 38 Nærværende anbringende er i det væsentlige opdelt i to led.
- 39 Første led vedrører appelkammerets fejlagtige bedømmelse af rækkevidden af den beskyttelse, som det anfægtede design giver, for så vidt som det nægtede at finde, at dette gengav en gruppe af tre dåser af forskellig størrelse, dvs. en enkelt genstand.
- 40 Andet led vedrører appelkammerets fejlagtige vurdering af det anfægtede designs individuelle karakter.

Anbringendets første led vedrørende den fejlagtige bedømmelse af rækkevidden af det anfægtede designs beskyttelse

- 41 Det skal bemærkes, at appelkammeret i den anfægtede afgørelse indledningsvis definerede genstanden for det anfægtede designs beskyttelse. I denne forbindelse præciserede det i henhold til artikel 3, litra a), i forordning nr. 6/2002, at genstanden for et design kun kunne udgøre en enkelt genstand, og at kombinationen af flere produkter, der ikke var indbyrdes forbundet med hinanden, alene kunne anses for én artikel på den betingelse, at disse produkter var æstetisk sammensat med en funktionel forbindelse, og sædvanligvis sælges som et enkelt produkt. Som eksempel angav appelkammeret spisebestik, der er sammensat af en kniv, en gaffel og en ske samt et sæt, der består af et spillebræt og skakbrikker.
- 42 Appelkammeret fandt, at det anfægtede design i den foreliggende sag ikke opfyldte disse betingelser og ikke kunne anses for at være en enkelt genstand i form af en gruppe af tre dåser, men at der med henblik på bedømmelsen af, om det var nyt og havde individuel karakter, skulle tages udgangspunkt i den individuelle dåses udseende, der var gengivet i tre forskellige størrelser.
- 43 I øvrigt nægtede appelkammeret, idet det støttede sig på artikel 98, stk. 1, i forordning nr. 6/2002, at tage hensyn til den engelsksprogede beskrivelse af det anfægtede design, der var indeholdt i registreringsansøgningen, med den begrundelse, at denne beskrivelse ikke var indgivet på samme sprog som det, sagsøgeren havde valgt i ansøgningen.
- 44 Sagsøgeren har fremført tre klagepunkter med hensyn til den pågældende analyse fra appelkammerets side.
- 45 For det første har sagsøgeren foreholdt appelkammeret, at dette nægtede at beskytte det anfægtede design som en gruppe af dåser, på trods af den omstændighed, at det blev registreret som sådant.
- 46 For det andet har sagsøgeren anfægtet appelkammerets vurdering, ifølge hvilken det anfægtede design ikke udgør »et produkt« i den betydning, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 3, litra a), i forordning nr. 6/2002.
- 47 For det tredje har sagsøgeren kritiseret appelkammeret for ikke at have taget hensyn til den engelsksprogede beskrivelse af det anfægtede design.
- 48 EUIPO og intervenienten har bestridt, at disse klagepunkter skulle være velbegrundede.
- 49 Hvad angår sagsøgerens første klagepunkt skal den forudsætning i sagsøgerens argumentation, hvorefter det anfægtede design var blevet registreret som en gruppe af dåser, indledningsvis undersøges. I denne forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at det følger af en brevveksling mellem denne og EUIPO under registreringsproceduren for det anfægtede design, at EUIPO accepterede at registrere designet som en gruppe af dåser.

- 50 Således som det fremgår af sagens akter, oplyste EUIPO ved skrivelse af 18. november 2004 sagsøgeren under registreringsproceduren om, at det anfægtede design, således som det var gengivet i ansøgningen om registrering, indeholdt mere end ét design. EUIPO opfordrede sagsøgeren til at afhjælpe »disse mangler« før den 18. januar 2005, idet registreringsansøgningen i modsat fald ville blive afvist.
- 51 Ved skrivelse af 14. december 2004 anmodede sagsøgeren om, at EUIPO's indsigelse blev trukket tilbage, for så vidt som de tre dåser, der var gengivet i det anfægtede design, dannede en gruppe og følgelig udgjorde ét og samme design.
- 52 Efter denne skrivelse blev det anfægtede design endelig registreret som »dåser [til drikkevarer]«, således som det følger af dets registreringsbevis.
- 53 Det følger af disse faktiske omstændigheder, at det er muligt, at der blev taget hensyn til sagsøgerens anmodning med hensyn til registreringen af det anfægtede design som en gruppe af dåser, uden at dette dog er sikkert.
- 54 Selv om det imidlertid antages, at EUIPO under registreringsproceduren besluttede sig for at registrere det anfægtede design som en gruppe af dåser, er dette standpunkt ikke bindende for appelkammeret i forbindelse med behandlingen af begæringen om, at det nævnte design blev erklæret ugyldigt.
- 55 Det skal nemlig præciseres, at proceduren for registrering af EF-design, der er indført ved forordning nr. 6/2002, består i en hurtig og hovedsageligt formel kontrol, der som anført i 18. betragtning til forordningen ikke kræver, at der foretages en materiel undersøgelse forud for registreringen med henblik på at undersøge, om beskyttelsesbetingelserne er opfyldt, og som desuden til forskel fra registreringsproceduren i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1) ikke foreskriver en fase, i hvilken indehaveren af et tidligere registreret design kan gøre indsigelse mod registreringen (dom af 16.2.2012, Celaya Emparanza y Galdos International, C-488/10, EU:C:2012:88, præmis 41 og 43, og af 27.6.2013, Beifa Group mod KHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäuser (Skriveredskaber), T-608/11, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:334, præmis 77).
- 56 I den foreliggende sag havde appelkammeret til opgave at foretage en realitetsbehandling af registreringen af det anfægtede varemærke med henblik på at fastslå, om dette opfyldte den betingelse, der er fastsat i artikel 6 i forordning nr. 6/2002 om den individuelle karakter. I forbindelse med denne undersøgelse, skulle appelkammeret bedømme det helhedsindtryk, som de sammenlignede design gav den informerede bruger. Spørgsmålet om definitionen af genstanden for det anfægtede designs beskyttelse var et indledende spørgsmål, der skulle besvares, fordi det var ubestrideligt forbundet med bedømmelsen af helhedsindtrykket og i sidste ende med bedømmelsen af den individuelle karakter. Heraf følger det, at en eventuel stillingtagen fra EUIPO's side til dette spørgsmål under registreringsproceduren, for så vidt som definitionen af genstanden for det anfægtede designs beskyttelse udgjorde en del af realitetsbehandlingen af registreringen af det nævnte design, ikke kunne være bindende for appelkammeret i betragtning af den hovedsageligt formelle og hurtige karakter af den kontrol, som EUIPO foretog under denne registreringsprocedure.
- 57 I øvrigt skal det bemærkes, at appelkammerets afslag på at definere genstanden for det anfægtede designs beskyttelse som en gruppe af dåser ikke førte til en ulovlig underminering af det anfægtede designs gyldighed, således som sagsøgeren har hævdet. I den anfægtede afgørelses punkt 19 præciserede appelkammeret nemlig med rette, idet det fandt, at det anfægtede design ikke opfyldte betingelserne i artikel 3, litra a), i forordning nr. 6/2002, for så vidt som det ikke bestod af en enkelt genstand, at denne omstændighed [dvs. den manglende opfyldelse af betingelserne i artikel 3, litra a), i forordning nr. 6/2002], for så vidt som intervenienten ikke havde påberåbt sig ugyldighedsgrunden i artikel 25, stk. 1, litra a), i forordning nr. 6/2002, ikke kunne begrunde, at det anfægtede design blev erklæret ugyldigt.

- 58 Heraf følger det at sagsøgerens første klagepunkt skal forkastes som uvirksomt, for så vidt som selv hvis det antages, at EUIPO havde accepteret at registrere det anfægtede design som en gruppe af dåser, ville denne stillingtagen ikke være bindende for appelkammeret.
- 59 I forbindelse med sagsøgerens andet klagepunkt skal det vurderes, om appelkammerets afslag på at definere det anfægtede design som en gruppe af dåser – eller med andre ord at opfatte de tre dåser af forskellig størrelse, der var gengivet i det anfægtede design, som en enkelt genstand – var velbegrundet. Den interesse, som sagsøgeren har i, at det anfægtede design defineres som en gruppe af dåser, består i det forhold, at de tidligere design, som intervenienten har påberåbt sig, ikke gengiver grupper af dåser, men en enkelt dåse. Følgelig ville det, at det anfægtede design blev defineret som en gruppe af dåser, udgøre et differentierende element heraf i forhold til de tidligere design, således som ugyldighedsafdelingen i øvrigt anførte i punkt 17 i sin afgørelse af 8. juni 2012.
- 60 Således som appelkammeret med rette har anført i den anfægtede afgørelses punkt 18, kan genstanden for et design kun være en enkelt genstand, idet artikel 3, litra a), i forordning nr. 6/2002 udtrykkeligt henviser til et »produkt[s]« udseende. I øvrigt begik appelkammeret ikke en fejl, idet det i den anfægtede afgørelses punkt 18 præciserede, at en samling af artikler kan udgøre et »produkt« som omhandlet i den ovenfor nævnte bestemmelse, såfremt de er æstetisk sammensat med en funktionel forbindelse og sædvanligvis sælges som et enkelt produkt.
- 61 På grundlag af disse præmisser, der i øvrigt ikke bestrides af parterne, konkluderede appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 19, at det anfægtede design ikke opfyldte de tre betingelser, der er anført i præmis 60 ovenfor, og at det følgelig ikke kunne opfattes som en enkelt genstand. Ifølge appelkammeret drejer det sig – når enheder af dåser til drikkevarer udbydes – altid om dåser af samme størrelse, hvilket bl.a. er forståeligt, henset til transport og opbevaring.
- 62 Appelkammerets konklusion om, at der i den foreliggende sag ikke er tale om en enkelt genstand, er heller ikke fejlbehæftet. Uafhængigt af spørgsmålet om den måde, hvorpå dåserne markedsføres, er det nemlig klart, at de tre dåser, der er gengivet i det anfægtede design, ikke opfylder en fælles funktion, for så vidt som de ikke opfylder en funktion, der ikke kan opfyldes af hver af dem individuelt, således som dette f.eks. er tilfældet med spisebestik eller det spillebræt og skakbrikker, som appelkammeret har henvist til (jf. i denne retning dom af 25.10.2013, Merlin m.fl. mod KHIM – Dusyma (Spil), T-231/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:560, præmis 32).
- 63 Det følger af den ovenfor i præmis 59-62 indeholdte redegørelse, at sagsøgerens andet klagepunkt skal forkastes som ugrundet.
- 64 Det skal i forbindelse med det tredje klagepunkt bemærkes, at sagsøgeren har foreholdt appelkammeret, at dette i den anfægtede afgørelses punkt 20 nægtede at tage hensyn til den engelsksprogede beskrivelse af det anfægtede design med den begrundelse, at den ikke var indgivet på samme sprog, som det sagsøgeren havde valgt i ansøgningen om registrering – dvs. tysk. Denne fejl medfører den anfægtede afgørelses ugyldighed, eftersom appelkammeret, idet det ikke tog hensyn til denne beskrivelse, på fejlagtig vis definerede det anfægtede design som en individuel dåse, der er gengivet i tre forskellige størrelser, og ikke som en gruppe af dåser.
- 65 Dette klagepunkt fra sagsøgerens side skal forkastes som irrelevant.
- 66 Det følger nemlig for det første af artikel 36, stk. 3, litra a), i forordning nr. 6/2002, at formålet med den beskrivelse, der kan være indeholdt i ansøgningen om registrering af et design, er at give en nærmere beskrivelse af designets udseende eller et prøveeksemplar, og for det andet af nævnte forordnings artikel 36, stk. 6, at denne beskrivelse ikke berører omfanget af beskyttelsen af designet som sådan. Forordningens artikel 10, stk. 1, med overskriften »Beskyttelsens omfang« præciserer, at beskyttelsen i henhold til et EF-design omfatter ethvert design, der ikke giver den informerede bruger et andet helhedsindtryk.

- 67 Heraf følger det, at den beskrivelse, der eventuelt er indeholdt i ansøgningen om registrering, ikke berører bedømmelserne vedrørende realiteten med hensyn til, om det pågældende design er nyt eller har individuel karakter. Dette bekræftes i øvrigt af artikel 1, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002 af 21. oktober 2002 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 6/2002 (EFT 2002, L 341, p. 28), der bl.a. bestemmer, at beskrivelsen kun må vedrøre de karakteristiske træk, som fremgår af afbildningen af designet eller af prøveeksemplaret, og at denne beskrivelse ikke må indeholde bemærkninger om designets opfyldelse af nyhedskravet eller kravet om individuel karakter eller dets tekniske værdi.
- 68 Det følger ligeledes heraf, at denne beskrivelse heller ikke kan berøre spørgsmålet om, hvad genstanden for det pågældende designs beskyttelse er, hvilket ubestrideligt er forbundet med bedømmelserne af nyhed og den individuelle karakter (jf. præmis 56 ovenfor).
- 69 Således som det allerede er blevet fastslået, definerede appelkammeret i den foreliggende sag uden at begå en fejl genstanden for det anfægtede designs beskyttelse som bestående af formen af en individuel dåse, der er gengivet i tre forskellige størrelser, og afviste at definere genstanden som en gruppe af dåser. Henset til bemærkningerne i præmis 66-68 ovenfor følger det heraf, at appelkammerets hypotetiske hensyntagen til den engelsksprogede beskrivelse af det anfægtede design under alle omstændigheder ikke ville have ført til, at der blev stillet spørgsmålstejn ved definitionen af genstanden for det anfægtede designs beskyttelse, således som den er fastlagt af appelkammeret. Den ville heller ikke føre til, at der skabes tvivl om resten af de bedømmelser vedrørende den individuelle karakter, som appelkammeret har foretaget. I denne henseende skal nærværende klagepunkt fremført af sagsøgeren forkastes som irrelevant.
- 70 For så vidt som sagsøgeren også implicit har foreholdt appelkammeret, at dette ikke har taget hensyn til beskrivelserne af de tyske design, for hvilke der er påberåbt en prioritet (jf. præmis 2 ovenfor), skal dette klagepunkt ligeledes forkastes som ugrundet, eftersom der ikke findes nogen retsregel, der i den foreliggende sag pålægger appelkammeret at tage hensyn til de nævnte beskrivelser. Under alle omstændigheder er dette klagepunkt ligeledes irrelevant af de samme årsager som dem, der er anført i præmis 66-69 ovenfor.
- 71 I lyset af foregående betragtninger skal nærværende anbringendes første led forkastes.

Anbringendets andet led vedrørende fejlagtig vurdering af det anfægtede designs individuelle karakter

- 72 Sagsøgeren har i det væsentlige påberåbt sig to klagepunkter i forhold til appelkammerets konklusion vedrørende det anfægtede designs manglende individuelle karakter.
- 73 For det første har sagsøgeren anfægtet appelkammerets konstatering i den anfægtede afgørelses punkt 34 om, at forholdet mellem højden og bredden (dvs. proportionerne) synes at være omtrent identisk med hensyn til de design, der skal foretages sammenligning med. I forbindelse med at appelkammeret foretog denne konstatering, så det bort fra den omstændighed, at det anfægtede design gengav en gruppe af tre dåser af forskellig størrelse, og det var klart, at de tidligere design ikke samtidig kunne give det samme helhedsindtryk i forhold til hver eneste af de tre dåser.
- 74 For det andet har sagsøgeren foreholdt appelkammeret, at dette i den anfægtede afgørelses punkt 34 fandt, at den informerede bruger ikke tillagde størrelsesforskellene på dåser til drikkevarer nogen betydning, og at dette ikke tog hensyn til denne informerede brugers vidensgrundlag.

- 75 Det fremgår af ordlyden af artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002, at den individuelle karakter, hvis der er tale om et registreret EF-design, skal vurderes ud fra det helhedsindtryk, det giver den informerede bruger. Den informerede brugers helhedsindtryk skal adskille sig fra det indtryk, som gives af alle andre design, der er offentliggjort inden den dato, hvor ansøgningen om registrering er indgivet, eller, hvis der er begæret prioritet, inden prioritetsdagen.
- 76 Det omtalte helhedsindtryk vedrører et visuelt helhedsindtryk, der fremkaldes af synlige karakteristika ved det pågældende design. Denne konstatering fremgår af artikel 3, litra a), i forordning nr. 6/2002, der definerer et »design« som »et produkts eller en del af et produkts udseende, navnlig bestemt af de særlige træk ved selve produktets og/eller dets udsmyknings linjer, konturer, farver, form, tekstur og/eller materiale«. Denne konstatering følger ligeledes af artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 6/2002, der i alle sprogversioner henviser til et helhedsindtryk, der, således som Retten allerede har fastslået, kun kan være visuelt (jf. dom af 18.3.2010, Grupo Promer Mon Graphic mod KHIM – PepsiCo (Gengivelse af et cirkelformet reklameunderlag), T-9/07, EU:T:2010:96, præmis 50).
- 77 Artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 6/2002 præciserer, at der ved vurderingen af den individuelle karakter skal tages hensyn til den grad af frihed, som designeren har haft ved udviklingen af dette design.
- 78 I overensstemmelse med retspraksis følger et designs individuelle karakter af et helhedsindtryk af forskellen i forhold til – eller fraværet af – noget, der »allerede er set« ud fra en informeret brugers synspunkt i forhold til alle design, der hidtil er blevet anvendt, uden at der tages hensyn til forskelle, der forbliver utilstrækkeligt markante til at påvirke det nævnte helhedsindtryk, selv om det går ud over ubetydelige detaljer, men under hensyntagen til forskelle, der er tilstrækkeligt markante til at skabe indtryk af alle uligheder (dom af 7.11.2013, Budziewska mod KHIM – Puma (Springende kattedyr), T-666/11, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:584, præmis 29, og af 29.10.2015, Roca Sanitario mod KHIM – Villeroy & Boch (Et-grebs betjent blandingsbatteri), T-334/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:817, præmis 16).
- 79 Sammenligningen af de helhedsindtryk, der fremkaldes af designet skal være konstrueret og må ikke begrænse sig til en analytisk sammenligning af en opregning af ligheder og forskelle. Denne sammenligning skal udelukkende vedrøre bestanddele, der rent faktisk er beskyttet, uden hensyntagen til karakteristika, der ikke kan beskyttes (dom af 7.11.2013, Springende kattedyr, T-666/11, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:584, præmis 30).
- 80 Ved vurderingen af et designs individuelle karakter skal der ligeledes tages hensyn til den informerede brugers synsvinkel. I henhold til retspraksis omfatter begrebet »informeret bruger« i henhold til artikel 6 i forordning nr. 6/2002 hverken en fabrikant eller sælger af de produkter, hvori de omhandlede design skal inkorporeres, eller hvorpå de skal anvendes. Den informerede bruger er en person, der er særligt opmærksom og har et vist kendskab til den tidligere kunstform, hvilket vil sige til de design, der hidtil er blevet anvendt for det omhandlede produkt, og som var blevet offentliggjort på den dato, hvor ansøgningen om det omtvistede design blev indgivet, eller eventuelt den dato, hvor der begæres prioritet (dom af 18.3.2010, Gengivelse af et cirkelformet reklameunderlag, T-9/07, EU:T:2010:96, præmis 62, og af 29.10.2015, Et-grebs betjent blandingsbatteri, T-334/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:817, præmis 18 og 23).
- 81 For så vidt angår den informerede brugers opmærksomhedsniveau har Unionens retsinstanser fastslået, at selv om denne ikke er en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger, der sædvanligvis opfatter et design som en helhed og ikke foretager en undersøgelse af dets forskellige detaljer, er denne heller ikke ekspert eller fagmand, som i detaljer kan få øje på de mindste forskelle, der måtte være mellem de omtvistede design. Benævnelsen »informerede« angiver således, at brugeren, uden at være designer eller teknisk ekspert, er bekendt med forskellige design i den omhandlede sektor, er i besiddelse af et vist kendskab til de bestanddele,

som disse design normalt består af, og udviser en vis grad af opmærksomhed, når han anvender produkterne, som følge af hans interesse for de omhandlede produkter (dom af 20.10.2011, PepsiCo mod Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, præmis 59).

- 82 Det er i lyset af disse principper, at den anfægtede afgørelses lovlighed skal undersøges.
- 83 Det skal for det første bemærkes, at appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 25 definerede den informerede bruger som en person, der inden for drikkevarerindustrien har ansvaret for aftapning af drikkevarer, og som holder sig underrettet om relevante tilbud ved hjælp af specialtidsskrifter og kataloger såvel som ved at besøge specialiserede udstillinger. Parterne har ikke anfægtet denne definition af den informerede bruger, og det fremgår ikke af sagens akter, at denne skulle være fejlagtig.
- 84 For det andet fandt appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 27, at den grad af frihed, som designeren har haft med hensyn til dåser til drikkevarer, kun var begrænset i det omfang den cylindriske grundform er blevet fastlagt som en standard, og i det omfang lågets og bundens runde form er fastlagt af denne grundform. Appelkammeret fandt derudover, at begrænsningerne med hensyn til dåsernes størrelse følger af rumindholdet, der almindeligvis ikke overstiger 500 ml og svarer til de sædvanlige mængder, der benyttes i handelen af drikkevarer. Ifølge appelkammeret var der ikke andre begrænsninger, og sagsøgeren havde ikke angivet andre. Det konkluderede i den anfægtede afgørelses punkt 27, at den grad af frihed, som designeren havde, var ubegrænset, for så vidt angik udformningen af den cylindriske grundform, af dåsens hals og af dåsens bund. Med henblik på at underbygge denne konklusion henviste appelkammeret til gengivelsen af den øldåse, der anvendes af varemærket Heineken, som intervenienten har indleveret.
- 85 Disse betragtninger fra appelkammeret, der i øvrigt ikke er blevet anfægtet af parterne, skal tiltrædes.
- 86 For det tredje har appelkammeret foretaget sammenligningen af det anfægtede design med de tidligere design.
- 87 I denne forbindelse konstaterede appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 29 med rette, at det anfægtede design forestillede tre dåser til drikkevarer, uden påtrykt tekst, i sort-hvid, og at det ikke var muligt ud fra gengivelsen klart at fastslå, om dåserne var forsynet med et låg. Appelkammeret konkluderede med rette, at udformningen af dåsens låg, for så vidt som sammenligningen alene kunne anvende de egenskaber, der var angivet i det anfægtede design, som grundlag ikke skulle tages i betragtning i vurderingen af helhedsindtrykket.
- 88 I den anfægtede afgørelses punkt 32 konstaterede appelkammeret med rette, at de sammenlignede design alle forestillede en cylinderformet dåse med glatte sider, der var let indadskrånende såvel ved bunden som ved låget, og at diameteren af dåsens bund og hals var lidt mindre.
- 89 Appelkammeret fandt i den anfægtede afgørelses punkt 33, at de forskelle i udformningen af dåsens hals og bund, som sagsøgeren har påberåbt sig, i bedste fald var ubetydelige og ikke kunne opfattes med det blotte øje. Ifølge appelkammeret gjaldt, at selv i det omfang de sammenlignede design frembød forskelle i udformningen af bundens profil, havde disse forskelle ingen betydning for helhedsindtrykket.
- 90 I den anfægtede afgørelses punkt 34 fandt appelkammeret, at de forskelle i dåsernes proportioner, som sagsøgeren havde påberåbt sig, ikke kunne opfattes, og at forholdet mellem højden og bredden syntes at være omtrent identisk med hensyn til de sammenlignede design. Appelkammeret fandt, at selv hvis den informerede bruger opfattede forskelle i proportionerne, ville disse ikke have nogen følger for helhedsindtrykket. Appelkammeret var desuden af den opfattelse, at gengivelsen af de anfægtede

design i tre størrelser ikke påviste, at der forelå en relevant forskel, for så vidt som den informerede bruger kendte til de sædvanlige rumindhold for dåser til drikkevarer og ikke med hensyn til helhedsindtrykket tillagde de hermed forbundne størrelsesforskelle nogen betydning.

- 91 Appellammeret konkluderede følgelig i den anfægtede afgørelses punkt 35, at det anfægtede design manglede individuel karakter.
- 92 De pågældende bemærkninger og konklusionen fra appellammeret er ikke behæftet med fejl. De drages navnlig ikke i tvivl af de to klagepunkter, som sagsøgeren har fremsat.
- 93 Med hensyn til det første klagepunkt (jf. præmis 73 ovenfor) skal det indledningsvis præciseres, at den relevante sammenligning ikke er den sammenligning, der foretages mellem de tre dåser, der rigtigt nok har forskellig størrelse (dvs. rumindhold), som er gengivet i det anfægtede design, men den sammenligning, der foretages mellem de tre dåser og de dåser, som er gengivet i de tidligere design. Derudover skal det bemærkes, at denne sammenligning skal foretages i forhold til det helhedsindtryk, som de tre dåser, der er gengivet i det anfægtede design, giver, og det helhedsindtryk, som de dåser, der er gengivet i de tidligere design, giver og ikke foretages mellem isolerede egenskaber. Det skal derudover konstateres, at hverken de konkrete dimensioner eller rumindhold kan udledes af gengivelsen af de dåser, der er angivet i det anfægtede design, således som appellammeret i øvrigt med rette har anført i den anfægtede afgørelses punkt 37.
- 94 På denne baggrund er sagsøgerens første klagepunkt irrelevant, fordi, selv om det antages, at forholdet mellem højden og bredden ikke viser sig at være omtrent identisk i de sammenlignede design, således som appellammeret har anført i den anfægtede afgørelses punkt 34, så påviser denne omstændighed ikke en forskel i det helhedsindtryk, der fremkaldes hos den informerede bruger. Appellammeret har selv fastslået, at denne argumentation er irrelevant, idet det i den anfægtede afgørelses punkt 34 fandt, at selv om den informerede bruger opfattede forskelle i proportionerne (dvs. i forholdene mellem højden og bredden), ville disse ikke have nogen betydning for helhedsindtrykket. Denne konstatering skal tiltrædes bl.a. i betragtning af appellammerets bemærkninger – der ikke er behæftet med fejl – som er indeholdt i den anfægtede afgørelses punkt 32 og 33.
- 95 Sagsøgerens andet klagepunkt (jf. præmis 74 ovenfor) skal ligeledes forkastes.
- 96 Den anfægtede afgørelses punkt 34, i hvilken appellammeret har konstateret, at den informerede bruger kender til de sædvanlige rumindhold for dåser til drikkevarer og ikke med hensyn til helhedsindtrykket tillægger de hermed forbundne størrelsesforskelle nogen betydning, skal nemlig læses sammen med den nævnte afgørelses punkt 27, hvori appellammeret – uden at dette er blevet bestridt – anfører, at rumindholdet af dåser til drikkevarer almindeligvis ikke overstiger 500 ml og svarer til de rumindhold, der sædvanligvis benyttes i handelen af drikkevarer. I øvrigt skal det bemærkes, at det afgørende kriterium ved bedømmelsen af, om det anfægtede design har individuel karakter, er det visuelle helhedsindtryk, som det fremkalder hos den informerede bruger sammenlignet med det visuelle helhedsindtryk, som de tidligere design fremkalder hos denne, og at dette helhedsindtryk følger af en række egenskaber ved designet og ikke af en isoleret egenskab.
- 97 På denne baggrund skal sagsøgerens andet klagepunkt – i betragtning af appellammerets redegørelser i den anfægtede afgørelses punkt 27, men også dets redegørelser i den nævnte afgørelses punkt 32 og 33 – forkastes. Selv om det nemlig er rigtigt, at en aftapper, som i den foreliggende sag er den informerede bruger, tager hensyn til størrelsen – dvs. rumindholdet – af en dåse i forbindelse med sin virksomhed, berører denne hensyntagen i den foreliggende sag ikke sammenligningen af de helhedsindtryk, som de sammenlignede design frembringer, henset til den omstændighed, at alle dåser har lignende karakteristika, således som det følger af afgørelsens punkt 32 og 33, og at dåsers rumindhold (der har indflydelse på deres størrelse) til en vis grad er standardiserede, således som det fremgår af samme afgørelses punkt 27.

- 98 Med henblik på at anfægte appelkammerets konstateringer i den anfægtede afgørelses punkt 34 har sagsøgeren hovedsageligt baseret sig på en artikel fra et specialtidsskrift. Ifølge sagsøgeren viser denne artikel, at der før indførelsen af »sleek-dåsen«, der er gengivet i det anfægtede design, alene fandtes »standarddåser« og »slim-dåser«, og at denne indførelse derfor udgør en innovation. Den nævnte artikel viser angiveligt også, at en dåses størrelse og form er særligt vigtige for den informerede bruger.
- 99 Den pågældende artikel beskriver tilblivelsen af »sleek«-dåsen og henviser til forskellen mellem denne dåses diameter og diameteren af de dåser, der allerede fandtes på markedet, dvs. »standard«- og »slim«-dåserne. Imidlertid skaber den nævnte artikel ikke tvivl om appelkammerets konstatering i den anfægtede afgørelses punkt 34, hvorefter den informerede bruger kender til de sædvanlige rumindhold for dåser til drikkevarer og ikke med hensyn til helhedsindtrykket tillægger de hermed forbundne størrelsesforskelle nogen betydning. For så vidt som denne artikel lægger vægt på den forskel i diameteren, der kendetegner »sleek«-dåsen i forhold til »standard«- og »slim«-dåserne, skal der i øvrigt mindes om, at sagsøgerens første klagepunkt vedrørende størrelsesforskellene mellem de sammenlignede dåser (jf. præmis 94 ovenfor) er irrelevant. Selv hvis det nemlig antages, at de nævnte dåser har forskellig diameter, hvilket i øvrigt ikke fremgår klart af deres udseende, demonstrerer denne omstændighed ikke, at der er en forskel i det helhedsindtryk, der fremkaldes hos den informerede bruger. For så vidt som sagsøgeren sluttelig i sin argumentation lægger vægt på, at de dåser, der er gengivet i det anfægtede design, er »sleek«, kan dette kendetegn ikke udledes af disse dåsers udseende og svarer snarere til et koncept, der har et markedsføringsøjemed, således som det også fremgår af den pågældende artikel. Heraf følger det, at kendetegnet »sleek« heller ikke udgør et kendetegn, der kan bidrage til dannelsen af helhedsindtrykket hos den informerede bruger.
- 100 På grundlag af ovenstående betragtninger skal det nærværende anbringendes andet led og dermed dette anbringende i sin helhed forkastes. Følgelig bør EUIPO frifindes.

Sagsomkostninger

- 101 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da EUIPO og intervenienten har nedlagt påstand om, at Ball Europe GmbH tilpligtes at betale sagsomkostningerne, og da sidstnævnte har tabt sagen, bør det pålægges Ball Europe GmbH at betale sagsomkostningerne.
- 102 Intervenienten har endvidere nedlagt påstand om, at sagsøgeren tilpligtes at betale de omkostninger, som intervenienten har afholdt i forbindelse med sagen for ugyldighedsafdelingen og sagen for appelkammeret. I denne forbindelse bemærkes, at nødvendige udgifter, som er afholdt af parterne i forbindelse med sagen for appelkammeret i henhold til artikel 190, stk. 2, i procesreglementet betragtes som omkostninger, der kan kræves erstattet. Det samme gælder imidlertid ikke for udgifter, som er afholdt i forbindelse med en sag for ugyldighedsafdelingen (jf. i denne retning dom af 25.4.2013, Urkasse på armbåndsur, T-80/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:214, præmis 164). Følgelig kan intervenientens påstand om de sagsomkostninger, som denne har afholdt i forbindelse med sagen ved EUIPO alene tages til følge for så vidt angår de nødvendige omkostninger afholdt i forbindelse med sagen for appelkammeret.

På grundlag af disse præmisser
udtaler og bestemmer

Retten (Første Afdeling):

- 1) Ball Beverage Packaging Europe Ltd tillades at indtræde i sagen i stedet for Ball Europe GmbH som sagsøger.**
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.**
- 3) Ball Beverage Packaging Europe betaler sagsomkostningerne, herunder de nødvendige udgifter, som Crown Hellas Can SA har afholdt i forbindelse med sagen for appelkammeret ved EUIPO.**

Kanninen

Buttigieg

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 13. juni 2017.

Underskrifter